



Arrest

nr. 183 016 van 27 februari 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 juli 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 juni 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 juli 2011 dienden verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf in om medische redenen, dit op grond van een medische aandoening van de tweede verzoekende partij

1.2. Op 23 december 2013 werd deze aanvraag ongegrond verklaard

1.3. Op 28 januari 2014 dienden verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf in om medische redenen, dit op grond van een medische aandoening van één van hun minderjarige kinderen, G.E.

1.4. Op 24 februari 2014 werd deze aanvraag onontvankelijk verklaard

1.5. Op 28 april 2014 dienden verzoekers opnieuw een aanvraag om machtiging tot verblijf in om medische redenen, dit op grond van een medische aandoening van de tweede verzoekende partij en van één van hun minderjarige kinderen, G.E.

1.6. Op 11 juni 2014 werd de in punt 1.5. bedoelde aanvraag onontvankelijk verklaard.

Dit vormt de thans bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 28.04.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

G.F. (...)

+ partner: G.M. (...)

+ minderjarige kinderen: (...)

Nationaliteit: Kosovo

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

Voor G.M. (...):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 23.12.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 20.07.2011. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag d.d. 20.07.2011 (zie bevestiging arts d.d. 11.06.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing d.d. 23.12.2013 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Voor G.E. (...):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 24.02.2014 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf d.d. 28.01.2014. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag d.d. 28.01.2014 (zie bevestiging arts d.d. 11.06.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing d.d. 24.02.2014 werd reeds

uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel, werpen verzoekers de schending op van *“artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, iuncto de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht, zoals geformuleerd in de Wet Uitdrukkelijke Motivering Bestuurshandelingen van 1991”*.

Verzoekers betogen als volgt:

“Volledig ten onrechte krijgen verzoekers een weigeringsbeslissing omtrent de aanvraag tot machtiging van verblijf om medische redenen, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken o.a. geformuleerd is als volgt:

“Voor G.M. (...): (...)

Voor G.E. (...): (...)

Dat deze beslissing strijdig is met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt: (...)

In de wet staat uitdrukkelijk dat “de elementen reeds ingeroepen werden in de vorige aanvraag”, terwijl de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken (en in navolging hiervan ook de Dienst Vreemdelingenzaken) dit beperkt tot de stelling dat de symptomen weliswaar verschillende zijn maar de diagnose dezelfde (zie de stelling van de arts-adviseur: “... maar dit zijn louter symptomen van de reeds eerder ingeroepen diagnose”.

Het dient evenwel benadrukt te worden dat, indien de symptomen die ingeroepen worden verschillend zijn, niet “alle ingeroepen elementen reeds werden ingeroepen”, en dus kan de aanvraag dan ook niet onontvankelijk verklaard worden, conform artikel 9ter §3, 5° van de Vreemdelingenwet.

Daarenboven dient benadrukt te worden dat in casu zelfs de diagnose verschillend is, en niet enkel de symptomen (zoals de arts-adviseur van de Dienst Vreemdelingenzaken, en in navolging hiervan de Dienst Vreemdelingenzaken, manifest ten onrechte stelt).

Voor mevrouw G.M. (...):

In het eerste standaard medisch getuigschrift (dd. 08.07.2011) staat vermeld:

“Dépression sévère post-traumatique.

Surdit  post traumatisme”

In het tweede standaard medisch getuigschrift staat o.a. dat mevrouw lijdt aan een psychose, hetgeen een verschillende diagnose is.

Voor het kind G.E. (...) wordt er bijv. in het standaard medisch getuigschrift dd. 20.12.2011 niets vermeld over mentale handicap, waar dit wel zo wel in het standaard medisch getuigschrift dd. 28.03.2014, omdat de ziekte zodanig ge evolueerd is.

De beslissing maakt dan ook een ernstige schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht, zoals vervat in de Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen van 1991, alsook van de zorgvuldigheidsplicht.

Dat de motivering een wezenlijk onderdeel uitmaakt van de beslissing, zodat de beslissing dan ook geen enkel antwoord geeft op de wezenlijke problematiek van verzoekers. Minstens kunnen verzoekers zich manifest niet vinden in de motieven van de bestreden beslissing, dewelke genomen zijn zonder een correcte beoordeling van de feiten.

De beslissing maakt dan ook een wezenlijke inbreuk op de motiveringsplicht, zoals vervat in de Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen van 1991.

Het dient dan ook benadrukt te worden dat deze beslissing als nietig dient beschouwd te worden en dient vernietigd te worden.

Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekers.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is”.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel waarin wordt opgeworpen dat de bestreden beslissing ten onrechte werd getroffen, zodat is voldaan aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. De bestreden beslissing steunt op twee medische adviezen van 11 juni 2014 van arts-adviseur M. Deze adviezen bevinden in het administratief dossier. Verzoekers hebben er kennis van gekregen, wat blijkt uit het feit dat ze deze aan hun verzoekschrift toevoegen. De adviezen luiden als volgt:

- Voor wat betreft G.M.

“U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag van 28.04.2014 te vergelijken met een medisch advies verstrekt door Dr. Babiychuk op 19.12.2013 in een eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter d.d. 20.07.2011.

Betrokkene legt in haar aanvraag d.d. 28.04.2014 een SMG voor opgesteld door Dr. Van Daele op 16/4/2014. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is ta.v. het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 20/7/2011

Op het SMG wordt namelijk vermeld dat betrokkene' een gehoorsdaling heeft, psychotische kenmerken ofschoon de "anamnese haast onmogelijk is".

Dit zijn louter symptomen van de reeds eerder ingeroepen diagnose.

Op het SMG dd. 16.4.2014 wordt geen enkele nieuwe diagnose gesteld voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene”.

- Voor wat betreft G.E.

“U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag van 28.04.2014 te vergelijken met een medisch advies verstrekt door Dr. L. op 18.02.2014 in een eerdere aanvraag om machtiging töt verblijf op basis van artikel 9ter d.d. 28.01.2014.

Betrokkene legt in haar aanvraag d.d. 28.04.2014 een SMG voor opgesteld door Dr. Debruyne op 28.03.2014. Uit dit medisch getuigschrift blijkt dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 28.01.2014.

Op het SMG wordt namelijk vermeld dat betrokkene een gehoorsdaling heeft, een mentale handicap en een verstoord bewegingspatroon, maar dit zijn louter symptomen van de reeds eerder ingeroepen diagnose.

Op het SMG d.d. 28.03.2014 wordt geen enkele nieuwe diagnose gesteld voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene”.

2.4. Artikel 9ter, § 3, 5° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

[...]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Uit deze bepaling blijkt duidelijk dat in het geval van opeenvolgende aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet de latere aanvraag niet-ontvankelijk wordt verklaard indien daarin dezelfde elementen worden ingeroepen als in de eerdere aanvraag. Dit houdt in dat de gemachtigde ambtenaar de beide aanvragen moet vergelijken om na te gaan of de ingeroepen medische elementen dezelfde zijn. In dat geval dient hij de tweede aanvraag niet-ontvankelijk te verklaren.

2.5. Uit het gestelde in punt 2.3. blijkt dat de arts-adviseur voor wat betreft G.M., de in punt 1.1. bedoelde aanvraag van 20 juli 2011 en bijgevoegd standaard medisch getuigschrift heeft vergeleken met de in punt 1.5. bedoelde aanvraag van 28 april 2014 en bijgevoegd standaard medisch getuigschrift en dat hij voor wat betreft G.E., de in punt 1.3. bedoelde aanvraag van 28 januari 2014 en bijgevoegd standaard medisch getuigschrift heeft vergeleken met de in punt 1.5. bedoelde aanvraag van 28 april 2014 en bijgevoegd standaard medisch getuigschrift.

2.6. Het standaard medisch getuigschrift met betrekking tot de aandoening van G.M. dat werd ingediend ter ondersteuning van de in punt 1.5. bedoelde aanvraag bevindt zich in het administratief dossier. Hierin kan onder punt “B) Diagnose” het volgende worden gelezen: *“Posttraumatische voorgeschiedenis met nog steeds aanwezigheid van psychotische (...) symptomen. Anamnese bijna onmogelijk”*. In zijn in punt 2.3. vermeld advies oordeelt de arts-adviseur dat dit standaard medisch getuigschrift vermeldt dat G.M. *“een gehoorsdaling heeft, psychotische kenmerken ofschoon de anamnese haast onmogelijk is”*. Na lezing van het standaard medisch getuigschrift dat ter ondersteuning van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag werd ingediend voor wat betreft de aandoening van G.M. besloot de arts-adviseur in zijn advies van 19 december 2013 dat de volgende aandoeningen kunnen worden weerhouden: *“een PTSS, een depressie met angsten en andere klachten, psychose, doofheid links, alopecia areata”*. De arts-adviseur stelde toen dat de tweede verzoekende partij links doof is en rechts een hoorapparaat draagt. Hij specificeerde dat doofheid geen reëel risico vormt voor het leven of de fysieke integriteit van G.M. en zij voor deze problematiek niet medicamenteus wordt behandeld. Verder stelde hij dat *“alopecia areata”* haarverlies betreft waarvoor G.M. niet wordt behandeld. In zijn in punt 2.3. vermeld advies oordeelt de arts-adviseur na een vergelijking van de betrokken standaard medisch getuigschriften dat het laatst ingediende standaard medisch getuigschrift handelt over *“louter symptomen van de reeds eerder ingeroepen diagnose.”* Hij specificeert: *“Op het SMG dd. 16.4.2014 wordt geen enkele nieuwe diagnose gesteld voor betrokkene. Het voorgelegde SMG bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene.”* Verzoekende partijen poneren in hun verzoekschrift dat de diagnose verschillend is, maar ze lichten dit niet nader toe en de Raad kan dit niet zomaar aannemen of gaan poneren, gelet op wat kan worden gelezen in de betrokken standaard medisch getuigschriften. Verzoekende partijen zijn voorts van oordeel dat als de symptomen anders zijn, artikel 9 ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet niet kan worden toegepast, maar de Raad kan dit standpunt bezwaarlijk volgen. Wat telt is de gedane medische diagnose en niet de symptomen van de vastgestelde aandoening. Verzoekers tonen met hun betoog niet aan dat er thans sprake is van een andere medische aandoening van G.M. dan deze die werd weerhouden in het kader van de eerste aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

2.7. Voor wat betreft G.E. gaat het om een vergelijking van standaard medisch getuigschriften die met een interval van drie maanden werden ingediend. Naar aanleiding van de in punt 1.3. bedoelde aanvraag van 28 januari 2014 werd een standaard medisch getuigschrift van 13 januari 2014 voorgelegd. In voormeld medisch getuigschrift werd gewag gemaakt van een langdurige gehoorsproblematiek waardoor er sprake is van spraakproblemen, ontwikkelingsachterstand – zowel cognitief als verbaal, waarbij de functioneringsleeftijd op 5 jaar wordt geschat en de taalleeftijd op 2 tot 3 jaar – mutisme bij vreemden, alsook van motorische vertraging en een verstoord bewegingspatroon met startproblemen en algemene passiviteit. Onder de rubriek *“Interventie/Hospitalisatie”* werd gesteld, *“Type II onderwijs is noodzakelijk”*. In het standaard medisch getuigschrift van 28 maart 2014 dat werd voorgelegd ter ondersteuning van de in punt 1.5. bedoelde aanvraag wordt omschreven dat G.E. een gehoorsdaling heeft, een mentale handicap waarvoor aangepast onderwijs noodzakelijk is, en een verstoord bewegingspatroon. Onder de rubriek *“Evolutie en prognose van de aandoeningen waarvan sprake onder rubriek B”*, wordt gesteld, *“voor optimale ontwikkelingskansen blijft aangepast onderwijs (type 2) noodzakelijk”*. Verzoekers stellen dat het standaard medisch getuigschrift ter ondersteuning van de in punt 1.3. bedoelde aanvraag geen mentale handicap vermeldt en dat het standaard medisch getuigschrift ter ondersteuning van de in punt 1.5. bedoelde aanvraag dit wel vermeldt omdat de ziekte zodanig geëvolueerd is, maar deze stelling vindt geen steun in het betrokken standaard medisch getuigschrift van 28 maart 2014. Enkel een arts kan deze inschatting maken. Verzoekers maken niet aannemelijk dat de omschrijving ‘mentale handicap’ op het standaard medisch getuigschrift van 28 maart 2014, waarvoor gesteld wordt dat type 2-onderwijs noodzakelijk blijft, niet te vergelijken valt met de omschrijving ontwikkelingsachterstand, zowel cognitief als verbaal, waarbij de functioneringsleeftijd op 5 jaar wordt geschat en de taalleeftijd op 2 tot 3 jaar en waarvoor type 2-onderwijs noodzakelijk wordt geacht op het standaard medisch getuigschrift van drie maanden eerder. Zelfs indien dient te worden aangenomen dat er een evolutie zit in een aandoening, houdt dit niet ipso facto in dat het niet langer om de dezelfde medische elementen gaat.

2.8. Verzoekende partijen verwijzen nog naar een standaard medisch getuigschrift van 8 juli 2011 voor het kind G.E., doch het is de Raad samen met verweerder niet duidelijk welk getuigschrift er wordt bedoeld. Uit het administratief dossier kan enkel worden afgeleid dat in het medisch advies van 19 december 2013 van de arts-adviseur ten aanzien van G.M. melding wordt gemaakt van een standaard medisch getuigschrift van 8 juli 2011, doch niet ten aanzien van G.E.

2.9. De overtuiging ten slotte van verzoekers dat de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen werden geschonden door de bestreden beslissing, kan deze niet aan het wankelen brengen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA